

1. Le novelista siempre hurga en el pasado. Las únicas novelas de futuro son las de ciencia ficción. Parece un' obra el libro de interés una cuenta va medida el año pasado por el 1559. Me he pasado la vida hurgando en el ~~pasado~~ ^{ayer}, querido amigo.

2. No he sido en mi intención. Mi novela pretende ser una crítica de la libertad de enseñanza. No hay ~~en la novela~~ ^{en la novela} ~~ninguna~~ ^{ninguna} ~~Federica~~.

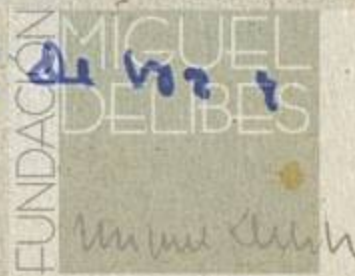
3. Por supuesto sí. Juan Pablo II dice que la tolerancia debe ser considerada nuestra excusa a la luz del Evangelio. Eso me es lo que yo he hecho en el libro que comentamos.

4. Eso me lo han dicho y lo he leído en un libro que me ha gustado mucho. Me ha gustado mucho y lo he leído en un libro que me ha gustado mucho. Me ha gustado mucho y lo he leído en un libro que me ha gustado mucho. Me ha gustado mucho y lo he leído en un libro que me ha gustado mucho.

5. En ~~esta~~ ^{algun} medida, sí.

6. En ciertos aspectos de la llamada civilización he unido: la ^{electricidad,} ~~la~~ ^{el} ~~tecnología~~, las máquinas no deshumanizadas. La naturaleza es la que ha salido beneficiada. Hemos pretendido hacer progreso y lo hemos destruido. ^(en sí, en sí mismo, el mundo) Es el medio natural todo intento de progreso se repasa.

7. Entiendo que con lo que nos abunda. El plebiscito carece de voz y no puedo ~~participar~~ ^{participar} ~~darle~~ ^{darle}.

1. El nombre de la institución siempre será el que se establezca en el momento de su creación. Este nombre deberá ser claro, preciso y significativo, reflejando el espíritu y el fin de la institución. El nombre deberá ser aprobado por el órgano de gobierno de la institución y deberá ser inscrito en el Registro de Instituciones de la Comunidad Autónoma de Madrid.

2. No se podrá utilizar el nombre de la institución para fines distintos a los que se establecieron en el momento de su creación. El nombre de la institución deberá ser utilizado de forma clara y precisa, reflejando el espíritu y el fin de la institución.

3. El nombre de la institución deberá ser utilizado de forma clara y precisa, reflejando el espíritu y el fin de la institución. El nombre de la institución deberá ser aprobado por el órgano de gobierno de la institución y deberá ser inscrito en el Registro de Instituciones de la Comunidad Autónoma de Madrid.

4. El nombre de la institución deberá ser utilizado de forma clara y precisa, reflejando el espíritu y el fin de la institución. El nombre de la institución deberá ser aprobado por el órgano de gobierno de la institución y deberá ser inscrito en el Registro de Instituciones de la Comunidad Autónoma de Madrid.

5. El nombre de la institución deberá ser utilizado de forma clara y precisa, reflejando el espíritu y el fin de la institución. El nombre de la institución deberá ser aprobado por el órgano de gobierno de la institución y deberá ser inscrito en el Registro de Instituciones de la Comunidad Autónoma de Madrid.

6. El nombre de la institución deberá ser utilizado de forma clara y precisa, reflejando el espíritu y el fin de la institución. El nombre de la institución deberá ser aprobado por el órgano de gobierno de la institución y deberá ser inscrito en el Registro de Instituciones de la Comunidad Autónoma de Madrid.

7. El nombre de la institución deberá ser utilizado de forma clara y precisa, reflejando el espíritu y el fin de la institución. El nombre de la institución deberá ser aprobado por el órgano de gobierno de la institución y deberá ser inscrito en el Registro de Instituciones de la Comunidad Autónoma de Madrid.

8.- Siempre no lo comprendible lo es. Incluso le dñe las hoy ~~key~~ ^{cruelas} leyes
nuevas religiosas y éticas ~~mas~~ ^{mas} las del siglo XVI. El siglo
XVII pareció sucesos locales mas al mundo,

9 ¡Ah, la vida moral! Buena parte de la vida moral ha desaparecido
ya. El resto de la conciencia, tomara otro rumbo. El murabismo se
acabo el dia que la television sustituyo a la voz del abuelo.

10 Fue un mal intermetado. Ni una ocasion en el Ministerio ni
después de publicar "Adivin de un ambiente" dije que me retiraba
de la literatura. Lo que me hizo decir de que me forzaron la retirada
de técnicas nuevas, pero si un tipo me pedía vida, yo se le da-
ría. La seta amato, el escrito no es un me un mundo.

11 Naturalmente que es necesario. Hay que hablar. Tenemos que
hablar totalmente y totalmente. Intiendo que la estructura lingüística
i va mejor cuanto mas penemos sea. En otras partes.

12 Miya usted, sin duda es una solución. No se si le ^{habría} ~~habría~~ me.
Un poco en la duda si parano con lo que tenemos. Por de pronto
de la impresión de que el fantasma de los dos libros este cada
vez mas lejón.

8. Después de la publicación de los resultados de la encuesta, el 15 de mayo de 1978, se publicó en el Boletín de la OEA el informe de la Comisión de la Verdad y la Justicia, que se encuentra en el anexo IV.

9. En la misma fecha, se publicó en el Boletín de la OEA el informe de la Comisión de la Verdad y la Justicia, que se encuentra en el anexo V. Este informe, que se encuentra en el anexo V, es el resultado de la investigación que se realizó en el marco del proceso de la Comisión de la Verdad y la Justicia, que se encuentra en el anexo IV.

10. Después de la publicación de los resultados de la encuesta, el 15 de mayo de 1978, se publicó en el Boletín de la OEA el informe de la Comisión de la Verdad y la Justicia, que se encuentra en el anexo IV.

ENTREVISTA

Miguel Delibes
ESCRITOR

“El ruralisme es va acabar el dia que la televisió va substituir la veu de l'avi”

Jordi Capdevila
BARCELONA

“Amb ‘El hereje’ he volgut fer un homenatge a Valladolid, la ciutat que em va donar la paraula”, diu Miguel Delibes. La darrera novel·la de l'autor de ‘Los santos inocentes’ sortirà a la venda la setmana entrant.

JD. En la seva maduresa, publica la que possiblement és la seva única novel·la que reflecteix una època molt reculada. Podríem qualificar-la d'històrica. ¿A què devem aquest intent de furgar el passat a través de la literatura?

MD. El novel·lista sempre furga en el passat. Les úniques novel·les de futur són les de ciència-ficció. Per mi ofereix el mateix interès una aventura esdevinguda l'any passat que una altra que es va produir el 1559. M'he passat la vida furgant en l'ahir.

JD. ‘El hereje’ tracta sobre la sort d'un luterà a l'Espanya de Carles V i Felip II. ¿Pretén amb aquesta novel·la reflectir l'obscurantisme de l'Espanya de la Contrareforma?

MD. No ha estat aquesta la meua intenció. La meua novel·la pretén ser una càlida defensa de la llibertat de consciència.

JD. ‘El hereje’ ens condueix al cor de la Castella del segle XVI. ¿Ha volgut amb la novel·la reflectir una realitat social i intel·lectual diferent de la que han mostrat tradicionalment els llibres d'història?

MD. Possiblement, sí. Joan Pau II diu que els catòlics hem de considerar els nostres excessos a la llum de l'Evangelí. Crec que és el que jo he fet en el llibre que comentem.

JD. Aquest any es commemora el quart centenari de la mort de Felip II amb molts actes i exposicions. ¿Creu que aquests actes reflecteixen prou el pas enrere que va representar el seu regnat en el camp de les idees i les llibertats?

MD. Crec que no. Aquests fasts i exposicions acostumen a tenir un caràcter ditiràmbic

PERFIL

‘El hereje’ (Destino) narra la història de Cipriano Salcedo, un comerciant de Valladolid convertit al luteranisme i detingut per la Inquisició quan intentava escapar a França. Salcedo morirà a la foguera. Amb aquesta novel·la, Miguel Delibes ens introdueix al cor de la Castella del segle XVI i explica la realitat social i intel·lectual d'uns homes que van defensar les seves idees a contra corrent. Miguel Delibes, premi Cervantes, entre altres, està considerat un dels escriptors més importants en llengua castellana d'aquest segle. Entre les seves obres destaca ‘La sombra del ciprés es alargada’, ‘Cinco horas con Mario’, ‘Las ratas’, ‘Diario de un cazador’ i ‘La guerra de papá’.

que oculta la part fosca del personatge. És lamentable però és així. Els centenaris haurien de servir per conèixer tota la veritat.

JD. En què ha millorat l'Espanya actual en relació amb la del segle XVI? En certs aspectes de l'anomenada civilització ha millorat: l'electricitat, el ferrocarril, les màquines no deshumanitzadores. La naturalesa és la que hi ha sortit perdent. Hem pretès fer-la progressar i l'hem destruïda (els rius, els boscos, el mar). En el medi natural tot intent de progrés és regressió.

JD. El protagonista de la seva novel·la és un derrotat, com la majoria dels seus protagonistes. ¿Per què aquesta afició seva a recrear la vida i miracles dels perdedors de la Història?

MD. Entenc que són els que més abunden. El perdedor no té veu i jo procuro donar-n'hi.

JD. Segles després de la Inquisició es continuen produint a tot el món símptomes alarmants d'intolerància religiosa i ètnica. ¿La seva novel·la pretén ser un toc

d'atenció davant d'aquest problema?

MD. Encara que no ho pretengués, ho és. Fins i tot li diria que avui hi ha moltes religions i ètnies més cruels que les del segle XVI. El segle XVII sembla que va ensenyar molt poques coses al món.

JD. Vostè ha novel·lat en moltes ocasions la Castella profunda, rural. ¿Ha estat per nostàlgia d'un món que està desapareixent?

MD. ¿Creu que es podran conservar alguns dels valors positius d'aquesta forma de vida?

MD. Ah, la vida rural! Bona part de la vida rural ha desaparegut ja. La resta desapareixerà, agafarà un altre rumb. El ruralisme es va acabar el dia que la televisió va substituir la veu de l'avi.

JD. El 1995 va publicar ‘Diario de un jubilado’ i va anunciar que no escriuria més novel·la. Què l'ha portat a escriure una nova novel·la, contradient les seves declaracions de llavors? Podrem llegir encara altres novel·les seves?

MD. Vaig ser mal interpretat. Ni amb ocasió del premi

Cervantes ni després de publicar ‘Diario de un emigrante’ vaig dir que em retirava de la literatura. El que vaig voler dir és que no forçaria la màquina de fabricar novel·les, però que si un tipus em demanava vida, jo n'hi donaria. En aquest afer, l'escriptor no és més que un mandado.

JD. Vostè sempre ha tingut molt bona relació amb la intel·lectualitat catalana, una relació que va néixer a la revista ‘Destino’. També és un dels intel·lectuals castellans que ha comprès més la cultura catalana. Ara sembla que hi ha una marxa enrere en aquest diàleg entre les cultures catalana i castellana. ¿A què creu que es deu aquest distanciament? ¿Considera necessari que es restableixi el diàleg que hi ha hagut en altres èpoques, fins i tot en la difícil postguerra?

MD. Naturalment que és necessari. S'ha de parlar. Hem de parlar catalans i castellans. Entenc que la cultura bilingüe anirà més bé com més generosa sigui. Per a totes dues bandes.

JD. Malgrat les incomprensions, els recels davant de certes autonomies i realitats culturals, i l'aparició un altre cop del fantasma de les dues Espanyes, ¿creu que la situació actual, concretada políticament en la Constitució, és la millor solució per a l'entesa entre els espanyols?

MD. Miri, sens dubte és una solució. No sé si n'hi ha de millors, però, mentre estiguem en el dubte, hem de continuar amb el que tenim. D'entrada fa l'efecte que el fantasma de les dues Espanyes està cada cop més lluny.

L'Alt Tribunal de Londres ordena el retorn d'una obra d'art robada durant la guerra

Conxa Rodríguez
LONDRES

L'Alt Tribunal de Londres ha ordenat el retorn a Alemanya de l'obra d'art ‘La Sagrada Família amb els àngels i els sants’, del mestre de la pintura clàssica Joachim Wtewael (1566-1638). La sentència del tribunal anglès pot tenir grans repercussions en el mercat de l'art internacional, atès que marca precedent en el camp de les incautacions d'obres d'art en temps de guerra.

L'obra que ara haurà de tornar a un museu alemany va desaparèixer d'Alemanya al final de la Segona Guerra Mundial i va aparèixer l'any 1992 en un catàleg de la sala de subhastes Sotheby's de Londres. El quadre va ser retirat de la venda i ha estat en dipòsit a Sotheby's fins ara, que l'hauran de tornar.

La història de ‘La Sagrada Família amb els àngels i els sants’, obra de petites dimensions sobre coure pintada l'any 1603, és clara fins a l'any 1918, en què era propietat dels ducs de Saxònia-Coburg-Gotha. Aquell any la propietat va passar a una fundació pública de la República Federal Alemanya.

A partir de 1946, el quadre té dues històries. Segons el govern alemany, l'obra va ser robada per l'Exèrcit Roig i duta a Rússia, on uns quants contrabandistes, inclosa la dona de l'ambaixador de Togo a Moscou, identificats en el judici, la van vendre i revendre fins a arribar a les mans de la persona que la va portar a Sotheby's per subhastar-la.

Qui va treure l'obra a la venda l'any 1992 a Sotheby's ha estat la companyia Cobert Finance S.A., enregistrada a Panamà. Segons la versió d'aquesta empresa, el quadre va ser donat per una família alemanya a un membre de l'Exèrcit Roig a canvi de menjar. El fill del coronel la va vendre a Moscou l'any 1985 al senyor Sunguza, qui la va vendre a Berlín a la senyora Mina Breslav.

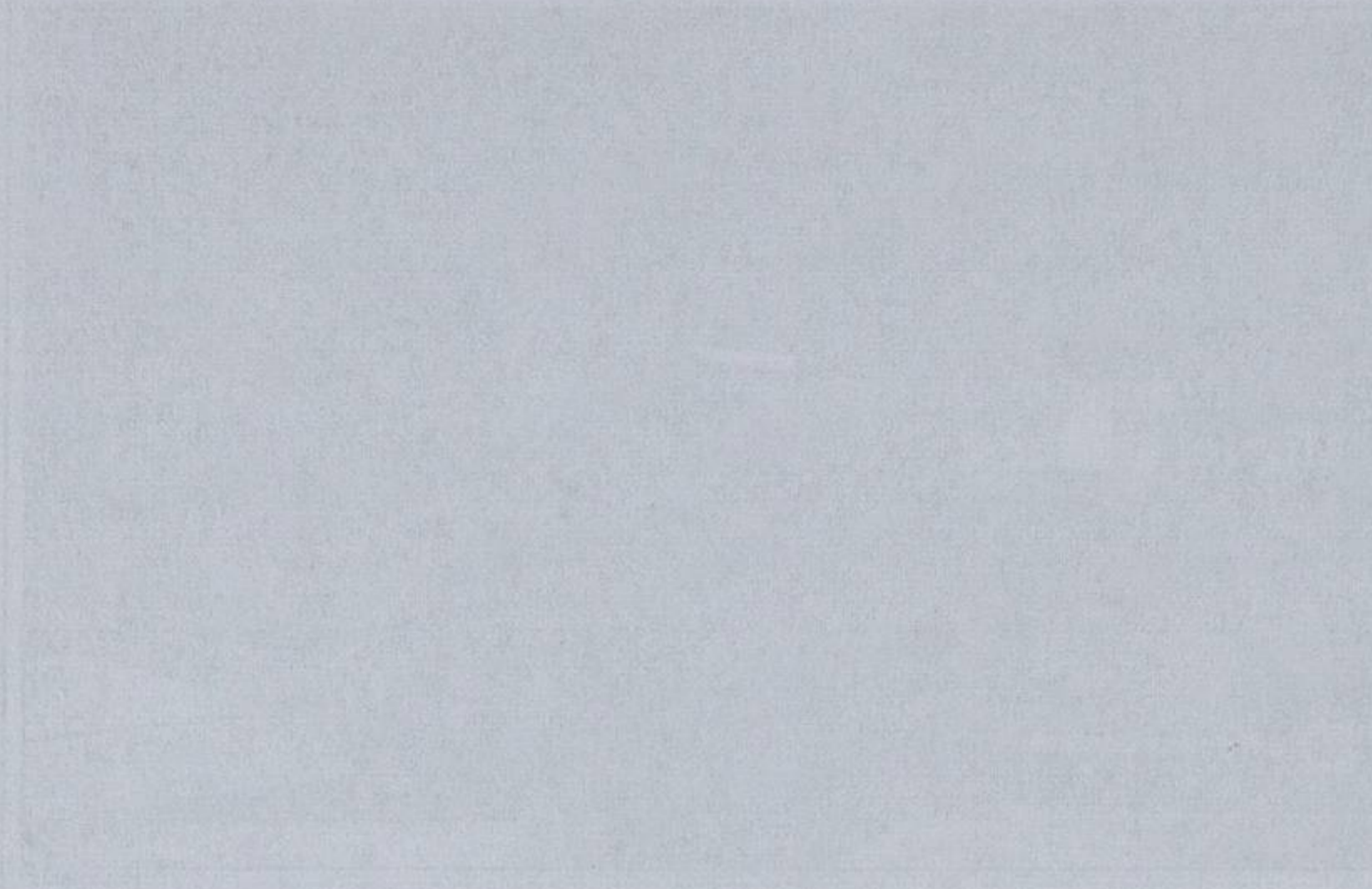
Aquesta la va vendre l'any 1989 a la companyia Cobert Finance. En publicar-se la venda, el govern alemany va reclamar-ne la propietat i ara l'Alt Tribunal li ha donat la raó, i l'obra.

Girona vol comprar el llegat d'Emília Xargay

Efe
GIRONA

L'Ajuntament de Girona negocia la compra del llegat de la pintora Emília Xargay amb els nebots de l'artista. El llegat, datat entre els anys 40 i l'actualitat, inclou totes les modalitats que Xargay ha experimentat: dibuixos, pintura, escultura i esmalt.

El futurismo es ya actual el día que la televisión va a substituir la voz del rey

El día que la televisión va a substituir la voz del rey...

El día que la televisión va a substituir la voz del rey...

El día que la televisión va a substituir la voz del rey...

El día que la televisión va a substituir la voz del rey...

El día que la televisión va a substituir la voz del rey...